

Rešitev problema suše ni v nastanitvi nomadov okrog prenaseljenih mest, kjer ne morejo več uporabiti svojih izkušenj. Zahodne družbe so se naučile, kako ravnati z naravnimi nesrečami, kot so poplave, potresi, vulkani, ipd. Zdaj je čas, da se naučimo tudi, kako ravnati z ostrim aridnim okoljem.

* * *

Avtorja poudarjata pomembnost izkušenj lokalnega prebivalstva. Nomadi se ne selijo, ker so nemirne narave, ampak ker je to edini način preživetja v aridnih predelih. Te izkušnje moramo v večji meri upoštevati pri vsakem posegu v teh ekosistemih, saj so se prek raznih generacij in rodov prenašale naprej in dopolnjevale. Noben načrt ne bo dal zelenih rezultatov, če ga ne sprejme

domače prebivalstvo. Torej je nujno sodelovanje raznih načrtovalcev in urejevalcev z domačini. To se tudi vidi v številnih mediteranskih državah, kjer pastirji s svojo živino močno pritiskajo na gozdove. Brez sodelovanja in dogovarjanja gozdarjev s kmeti in pastirji bodo zastavljeni načrti težko uresničljivi.

VIRI

Armstrong, S.: Fog, wind and heat: life in the Namib desert (Megla, veter in vročina: življenje v Namibijski puščavi). *New Scientist*, julij 1990, s. 46–50.

El-Baz, F.: Do people make deserts? (Ali ljudje ustvarjajo puščave?) *New Scientist*, oktober 1990, s. 41–44.

Elouissi Nouredine

GDK: 902.1

Anton Rossipal

Rodil se je 14. junija 1852 v Varhoštu na Češkem. Strokovni naziv je pridobil na višji gozdarski šoli v Sovincu na Češkem. Leta 1875 je opravil državni strokovni izpit za samostojno vodenje gozdarske uprave. Uveljavil se je kot deželni gozdni nadzornik za Primorje v Trstu, kjer je napredoval v gozdarskega svetnika, ter na Ministrstvu za kmetijstvo in gozdarstvo na Dunaju, kjer je kot vodja tehničnih dejavnosti gozdnopolitične uprave in urejanja hudournikov dosegel ustanovitev oddelka za urejanje hudournikov. Leta 1900 je postal ministrski svetnik, 1903 pa stalni ministrski svetnik. S poznavanjem slovanskih jezikov in izrednim poslušanjem za gozdarsko tehnično in upravno službo je mnogo doprinesel k razvoju gozdarske stroke. V letih 1896–1906 je bil podpredsednik Kranjsko-primorskega gozdarskega društva ter osem let urednik društvenega glasila. Bil je odbornik avstrijskega državnega gozdarskega društva. Umril je leta 1906 v Opatiji.

Lit.: A. Šivic, Anton Rossipal, *Gozdarski vestnik* 1961, str. 185.

Cvetka Koler

GDK: 902.1

Josip Schauta

Rodil se je 27. maja 1852 v Njemeši na Češkem. Po končani realki v Češki lipi je bil na dveletni predpraksi na veleposestvu grofa Hartiga, nato pa v letih 1869–71 študiral na višji gozdarski šoli v Beli na Češkem. Ves čas službovanja je gospodaril z gozdovi veleposestniških knezov Schönburga na Snežniku, Auersperga na Kočevskem, Herwarda Auersperga na Turjaškem in se uveljavil kot strokovnjak za urejanje gozdov. V času službovanja na Snežniku je od 1873 do ukinitve 1875 poučeval na snežniški gozdarski šoli. Bil je soustanovitelj Kranjsko-primorskega gozdarskega društva in aktivno sodeloval na društvenih zborovanjih s kritičnimi ocenami o gospodarjenju z gozdovi Kranjske in Primorske. Večkrat je nastopil na sodišču kot izvedenec in cenilec. Bil je častni občan Želimirja, Turjaka in Št. Vida. Umril je leta 1922 v Namršlju pri Igu.

Lit.: A. Šivic, Josip Schauta, *Gozdarski vestnik* 1961, str. 186.

Cvetka Koler